

Trieu una de les dues opcions, A o B.

OPCIÓ A

El llenguatge *re-produeix* la realitat. Això s'ha d'entendre de la manera més literal: la realitat es produeix novament mitjançant el llenguatge. El que parla fa renéixer amb el seu discurs l'esdeveniment i la seva experiència de l'esdeveniment. El que l'escolta pren primer el discurs i, a través d'aquest discurs, l'esdeveniment reproduït. Així, la situació inherent a l'exercici del llenguatge, que és la de l'intercanvi i del diàleg, confereix a l'acte de discurs una funció doble: per al locutor, representa la realitat; per a l'auditor, recrea aquesta realitat. Això fa del llenguatge l'instrument mateix de la comunicació intersubjectiva.

Aquí de seguida sorgeixen greus problemes, que deixarem per als filòsofs. Particularment el de l'adequació de la ment a la «realitat». El lingüista per la seva banda considera que no podria existir pensament sense llenguatge i que, per tant, el coneixement del món està determinat per l'expressió que rep. El llenguatge reproduïx el món, però sotmetent-lo a la seva organització pròpia.

BENVENISTE, *Problemes de lingüística general*

1. Expliqueu breument quina és la idea principal del text. [2 punts]
2. Què vol dir que la situació de diàleg confereix al discurs una funció doble? [3 punts]
3. Compareu el concepte de llenguatge que hi ha en aquest text amb algun altre concepte de llenguatge. [3 punts]
4. Expliqueu per què creieu que l'autor del text té raó o per què creieu que no en té. [2 punts]

OPCIÓ B

Copèrnic, veient que no aconseguia explicar els moviments celestes si acceptava que tot l'exèrcit d'estrelles girava al voltant de l'espectador, va provar si no obtindria més bons resultats fent girar l'espectador i deixant les estrelles en repòs. En la metafísica es pot fer el mateix assaig, pel que fa a la intuïció dels objectes. Si la intuïció s'hagués de regir per la naturalesa dels objectes, no veig com es podria conèixer alguna cosa *a priori* sobre aquesta naturalesa. En canvi, si és l'objecte (en tant que objecte dels sentits) el que es regeix per la naturalesa de la nostra facultat d'intuïció, em puc representar fàcilment aquesta possibilitat.

KANT, *Crítica de la raó pura*

1. Expliqueu breument quina és la idea principal del text. [2 punts]
2. Què vol dir que l'objecte es regeixi per la nostra facultat d'intuïció? [3 punts]
3. Compareu el concepte d'objecte que hi ha en aquest text amb algun altre concepte d'objecte. [3 punts]
4. Expliqueu per què creieu que l'autor del text té raó o per què creieu que no en té. [2 punts]

Trieu una de les dues opcions, A o B.

OPCIÓ A

El llenguatge és el simbolisme més econòmic. A diferència d'altres sistemes representatius, no demana cap esforç muscular, no comporta cap desplaçament corporal, no imposa cap manipulació laboriosa. Imaginem el que seria la feina de representar a la vista una «creació del món» si fos possible d'afigurar-se-la en imatges pintades, esculpides o d'altres, al preu d'un treball insensat; després, vegem què s'esdevé amb la mateixa història quan es realitza en el relat, un seguit de petits sorolls vocals que s'esvaneixen tot just emesos, tot just percebuts, però que exalten l'ànima sencera i són repetits per totes les generacions; i cada vegada que la paraula mostra l'esdeveniment, cada vegada, el món torna a començar. Cap poder no igualarà mai aquest, que fa tant amb tan poc.

BENVENISTE, *Problemes de lingüística general*

1. Expliqueu breument quina és la idea principal del text. [2 punts]
2. Què vol dir que el llenguatge és un simbolisme? [3 punts]
3. Compareu o relacioneu el concepte de llenguatge que hi ha en aquest text amb algun altre concepte de llenguatge. [3 punts]
4. Expliqueu per què creieu que l'autor del text té raó o per què creieu que no en té. [2 punts]

OPCIÓ B

Les nostres recerques parteixen de la premissa que l'obra d'art com a organisme autònom té el mateix valor que la natura i en el seu ésser més intern i pregon no hi té cap relació, en tant que amb la paraula naturalesa entenguem la superfície perceptible de les coses. La bellesa natural (el bell de la natura) no pot ser considerada, de cap manera, com una condició de l'obra d'art, encara que en el transcurs de la història sembla haver esdevingut un factor d'un gran valor dins l'obra d'art, en alguns casos directament identificat amb ella.

Aquesta premissa engloba la conseqüència que les lleis específiques de l'art en principi no tenen res en comú amb l'estètica de la bellesa natural. Així, per exemple, no es tracta d'analitzar les condicions sota les quals un paisatge es mostra bonic, sinó d'una anàlisi de les condicions sota les quals la interpretació d'aquest paisatge esdevé una obra d'art.

WORRINGER, *Abstracció i empatia*

1. Expliqueu breument quina és la idea principal del text. [2 punts]
2. Què vol dir que la bellesa natural no pot ser considerada una condició de l'obra d'art? [3 punts]
3. Compareu el concepte d'art que es defensa en aquest text amb algun altre concepte d'art. [3 punts]
4. Expliqueu per què creieu que l'autor del text té raó o per què creieu que no en té. [2 punts]